

כח התפילה

פתח דבר:

נתמקד בעזה"ת בכוחה של תפילה, ונראה פנים לכך שלא זו בלבד שכוחה גדול מאוד אלא היא האמצעי היחיד שנוותר לנו בכדי להינצל מכל צרה ועקתא ומכל מיני מזיקים וגזירות קשות ורעות.

בד בבד נוכיח כי היא מועילה להאריך ימיו של אדם גם במקרה שכבר נגזר עליו אחרת...

"למה נמשלה תפילתן של צדיקים כעתר"?

אמרו חז"ל במסכת סוכה (דף יד.): "אמר רבי אלעזר: למה נמשלה תפילתן של צדיקים כעתר (כלי המהפך את התבואה), לומר לך מה עתר זה מהפך את התבואה בגורן ממקום למקום, אף תפילתן של צדיקים מהפכת דעתו של הקב"ה ממידת אכזריות למידת רחמנות".

הרי לנו שזה כח התפילה להפוך ולהמתיק את מידת הדין המתוחה על אדם למידת הרחמים.

מדוע נמשלו ישראל לתולעת?

ובמדרש תנחומא (פר' בשלח אות ט') איתא: "למה נמשלו ישראל לתולעת? לומר לך מה תולעת הזה אינו מכה את הארזים אלא בפיו, והוא רך ומכה את הקשה, כך אין להם לישראל אלא תפילה".

רצו _____ תפילה דיליה

היינו כי התולעת על אף קטנותה יש בה כח עצום שאין בשאר הבריות שבעולם, היא מסוגלת להפיל ארזים גדולים בעלי גזע עבות וחזק מאוד, לעומת חיות גדולות וחזקות כמו אריה ופיל שאינם יכולים להפיל עץ חזק שכזה.

כן הוא גם כח התפילה - למרות שאדם לא מעלה בדעתו שתפילה פשוטה מאיש פשוט כמוהו מסוגלת להתמודד נגד כל האויבים והגזירות הרעות, יתבונן נא בתולעת זו אשר למרות ש"נראית" קטנה וחלשה כוחה עצום וגדול יותר מבריות גדולות ממנה.

"כח התפילה גדול אפילו לשנות את הטבע"

מפורסמים הם הדברים הנפלאים של הגאון רבינו בחיי זצ"ל (פ' עקב), וזת"ד: "וצריך אתה לדעת כי כח התפילה גדול אפילו לשנות הטבע, ולהינצל מן הסכנה ולבטל הנגזר, ואפילו מה שגזר עליו השם יתברך אפשר לו להתבטל בכח התפילה".

"תפילה עושה מחצה" - מה הרבותא?

במדרש רבה (דברים ח, א) מצינו דבר נפלא, וכך הוא לשון המדרש: "גדולה היא התפילה לפני הקב"ה, אמר ר"א: רצונך לידע כוחה של תפילה, אם אינה עושה כולה חציה היא עושה. קין עמד על הבל אחיו והרגו, יצאה הגזרה (בראשית ב, יב): "נע ונד תהיה בארץ", מיד עמד ונתודה לפני הקב"ה שנאמר (שם פס' יג): "גדול עוונני מנשוא", אמר לפניו: רבונו של עולם, כל העולם אתה סובל ולעוונני אי אתה סובל, כתבת (מיכה ז, יח): "נושא עוון ועובר על פשע" סלח לעוונני שהוא גדול. מיד מצא חסד לפני הקב"ה ונמנע ממנו נע, חצי הגזירה, שכן כתוב (בראשית ד, טז): "וישב בארץ נוד", מכאן אתה למד שגדולה התפילה לפני הקב"ה, ע"כ.

וכבר תמהו רבים על דברי המדרש, הלוא אם באנו ללמוד מהו גודל כח התפילה מדוע הדוגמא לכך הוא קין אשר התפילה פעלה והועילה לו רק לחלק מבקשתו, הרי מאידך מצינו במקומות רבים שהתפילה התקבלה בשלימות.

כמו מה שמצינו אצל האבות הקדושים, אשר למרות שבטבע לא יכלו להביא ילדים לעולם בכל זאת על ידי כח תפילתם זכו לזרע של קיימא ולהקים את עם ישראל. וכן מצאנו אצל משה רבינו ע"ה שהתפלל לרפואת מרים אחותו: "א-ל נא רפא נא לה", ונתקבלה תפילתו לחלוטין, וכן דוגמאות רבות. ואם כן מדוע ולמה הביא המדרש דוגמא לכח התפילה מקין אשר פעל בתפילתו רק חצי דבר!?

והביאור בזה פשוט וכך פירשו רבים: בכל מקום שענה הקב"ה לתפילתן של צדיקים מובן הדבר, ואין בו כדי להעיד על כח עצם התפילה, משום שכך הוא דרכו של עולם שאם הצדיק זקוק לדבר מה הוא מתפלל ומבקש מאת הכל יכול למלא את צרכיו והוא ברצונו נענה לו, וכשהקב"ה מקבל את התפילה ברצון הרי הוא עונה למבקש וממלא את משאלות לבו, וכן הוא גם מידת מלך בשר ודם אשר אם מבקשים ממנו כראוי וכיאה, הדבר גורם לו לעזור ולמלא את בקשת השואל בחפץ לב.

אולם כאשר מצינו שאיננו ממלא אלא את חצי הבקשה, עובדה זו משמשת כהוכחה ששעה זו אינה עת רצון מלפני הקב"ה ובעצם אין הוא רוצה למלא את הבקשה. ואם כן מן הראוי להתבונן מדוע הוא עושה חציה.

אלא מוכח מכאן דבר נורא - שענין התפילה כוחה רב ועצום, עד כדי כך שהיא כביכול פועלת אצל הקב"ה שיענה לה גם נגד רצונו! וענין "עושה חציה" הוא כעין פשרה, והקב"ה מסכים להתפשר כביכול עם המתפלל ולמלא לכל הפחות את חצי תפילתו.

מכך הוכיח רבי אליעזר מהו כוחה של תפילה, שבורא עולם אפילו בשעת גזירה מלפניו עליו לענות לכל הפחות על חציה של התפילה!

מדוע אמר הקב"ה: "אל תוסף דבר אלי עוד"?

נמתיק את הדברים עם ראייה נפלאה ליסוד הנ"ל:

כתוב בפסוק (דברים ג, כו): "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה". ומובא בשם הגר"א זצ"ל שביאר את זאת על פי מה דאיתא בזוהר הקדוש: למשה רבינו ע"ה היתה קבלה שכל תפילה שיאמר בה פעמיים "נא" - תתקבל.

רחצ _____ תפילה דיליה

ולכן מיד במעשה מרים כאשר אמר (במדבר יב, יג): "אל נא רפא נא לה" - התקבלה תפילתו. וכך הוה גם כאשר רצה להיכנס לארץ, ברגע שאמר: "אעברה נא" הפסיקו הקב"ה ואמר לו: "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה". כלומר, אל תזכיר פעם נוספת את התפילה "נא".

על פניו הדברים מחוסרי הבנה, מפני מה הוצרך הקב"ה למנוע ממנו לסיים תפילתו, הרי אם ירצה בורא עולם לקבל את תפילתו, אזי די גם בפעם אחת "נא", ואם לאו - מה יועיל אם יאמר זאת פעם שניה? ...

אלא רואים מכאן דבר נורא: ענין התפילה הוא חוק מוטבע בטבע העולם, וכך קבע הקב"ה בעולמו שתפילה תהא נשמעת, ובכוחה לקרוע גזירות שנגזרו מלמעלה אף נגד רצונו של מקום כביכול, לפיכך - כיון שהקב"ה לא רצה לשנות את הטבע ולא רצה לקבל את תפילתו, לא הניח לו לסיימה!

נורא!

חזו חזו מהו כח התפילה של אדם החי עלי אדמות!

מסופר על ראש ישיבת פורת יוסף הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל: בבחרותו חלה ובא לידי סכנה, ובאמצע הלילה הובהל לבית חולים, שם יצא מכלל סכנה.

בבוקר מיד לאחר תפילת ותיקין, המקובל רבי אפרים כהן זצ"ל הגיע לדרוש בשלומו. בני המשפחה התפלאו כיצד נודע לו הענין. עד שהתברר שהבן איש חי זצ"ל הופיע בחלומו של הגאון רבי אפרים כהן זצ"ל, ואמר לו: "הבחור רבי יהודה צדקה בסכנה, קום קרא אל ה' אלוקיך!"

כשסיפרו עובדה זו לפני המשגיח דליקוואוד הגאון רבי נתן וואכטפויגל זצ"ל, הוא התבטא על כך: יכולים אנו ללמוד מכך מהו גודל כח התפילה של אדם חי, שהרי הבן איש חי זצ"ל אשר היה למעלה בשמים עם כל גדלותו העצומה, הוצרך לבוא בחלום למי שנמצא עדיין בעולם הזה בכדי שהוא יתפלל!

חזו חזו בני, מהו כח התפילה של אדם חי עלי אדמות!

אמונה בכח התפילה - סוד כוחה!

אך עלינו לדעת שלמרות שכח התפילה הוא עצום, אך בכדי שהיא תפעל ותעשה פרי, על המתפלל להאמין בכח התפילה! כי מי שלא מאמין בכוחה היא לא תפעל עבורו מאומה.

יסוד זה נלמד מדברי הגמרא במסכת ראש השנה (דף יח.): "תניא, היה רבי מאיר אומר: שנים שעלו למטה וחולין שוה וכן שנים שעלו לגרדום לידון ודינן שוה, זה ירד וזה לא ירד, זה ניצל וזה לא ניצל". ושואלת הגמרא: "מפני מה זה ירד וזה לא ירד, זה ניצל וזה לא ניצל?" ומשיבה הגמרא: "זה התפלל ונענה וזה התפלל ולא נענה. ומפני מה זה נענה וזה לא נענה? זה התפלל תפילה שלימה - נענה. וזה לא התפלל תפילה שלימה - לא נענה".

ופירש רש"י זצ"ל: "תפילה שלימה - נתכוון!" כלומר מי שנענה הוא זה שהתכוין בתפילתו ולכן ניצל או שנתרפא, אבל זה שלא התכוין בתפילתו לא נענה.

הגאון רבי אליהו לופיאן זצ"ל הקשה בזה קושיא עצומה: איך יתכן דבר כזה?! הרי מדובר כאן באדם שעלה לגרדום או באדם שעלה למטה, אשר חייו תלויים לו מנגד, ועל מה אם כן הוא חלם באמצע התפילה? איך יתכן שאדם במצב כזה אינו מכוין בתפילתו?!...

אמנם ביאור הענין הוא - היה אומר רבי אליהו זצ"ל, הוא לא האמין בכוחה של התפילה, הוא לא זעק בכל ישותו והוא לא שפך את מעמקי לבו בכל מאודו, מפני שהייתה חסרה לו האמונה שהתפילה אכן תועיל.

על כן עלינו להתבונן בכוחה של תפילה עד שנכיר ונבין כי אין כח גדול ממנה!

התפילה - התרופה היחידה שנשארה לדורנו לפליטה!

וחובה על כל אחד לדעת כי מה שנותר לנו בגלותנו המרה אינו אלא דבר אחד - תפילה!

ש תפילה דייליה

ומטו משמיה דמרן החזון איש זצ"ל שאכן כך אמר: התפילה היא התרופה היחידה שנשארה לדורנו לפליטה!

ומצינו בענין זה דברים מפורשים במקורותינו:

איתא אצל יעקב אבינו ע"ה שאמר (בראשית מח, כב): "אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי". ובתרגום אונקלוס: "בחרבי ובקשתי - בצלותי ובבעותי".

ולכאורה יש להתפלא אם המכוון הוא לתפילה מדוע השתמש הפסוק בביטוי "חרבי וקשתי"? ולא - ב"תפילתי ובקשתי"?

אלא מכאן למדים אנו יסוד גדול: התורה הקדושה באה ללמדנו כי זו החרב וזוהי הקשת שלנו, אלו הם דרכי ההגנה היחידים שלנו, וזהו כלי מלחמתנו - רק תפילה ותחנונים ולא דבר אחר. ולכן אם אנו רוצים ללחום עם האויבים - הבעיות הגשמיות והרוחניות כאחד, עלינו לדעת שאין עצה ואין תבונה אלא תפילה ותחנונים לבורא כל עולמים.

"אין להם לישראל אלא תפילה!"

עוד מצינו בדברי המדרש תנחומא (פ' בשלח אות ט') על הפסוק בישיעה (מא, יד): "אל תיראי תולעת יעקב" - למה נמשלו ישראל לתולעת? לומר לך - מה תולעת הזו אינה מכה את הארזים אלא בפיה, כך אין להם לישראל אלא תפילה".

מכאן נהג הגאון רבי משה מרדכי שולזינגר זצ"ל לומר: כמה טיפשים הם אנשי התקשורת אשר ברגע של צפירת אזעקה הם אומרים לכל מאזיניהם כי יש ללכת למקלטים ולחדרים אטומים, ללבוש מסכות, לשבת בשקט ולשתות מים בכדי להירגע - טיפשים!... זה מה שצריכים להגיד בשעת הסכנה?! שיגידו לומר תהלים! הרי אין כוחנו אלא בתפילה!

"מה שור מנגח בקרניו, אף ישראל מנגחין בתפילתם"

הגאון רבי חיים ברים זצ"ל נהג לצטט על דרך זה (ע' ספר מרבה חיים עמ' רעה) את דברי המדרש רבה (במדבר כ, ד): "מה שור מנגח בקרניו, אף ישראל

כח התפילה שא

מנגחין בתפילתם, שנאמר (דברים לג, ז): "וקרני ראם קרניו". ומבואר מזה שעל ידי כח התפילה יכולים אנו לנגח את כל העמים בבחינת "בהם עמים ינגח". כח כביר זה מסור בידינו על כל צרה שלא תבוא להדוף בו את אויבינו ושוואינו, וגם קול זה נכלל במאמר רבותינו ז"ל (בראשית רבה סה, ט) "הקול קול יעקב" - אמר רבי ברכיה: בשעה שיעקב מרכין בקולו ידי עשיו שולטות, ובשעה שהוא מצפצף בקולו אין הידים ידי עשיו".

וזאת עלינו לשנון: "אין לנו שיור אלא התפילה הזאת!"

"פנה אל תפילת הערער" - תפילת בני דורנו

הדברים מוצאים להם בסיס גם בדברי המדרש (ויקרא רבה ל, ג) על הפסוק בתהלים (קב, יח): "פנה אל תפילת הערער ולא בזה את תפילתם".

ופירש שם רבי יצחק מהי "תפילת הערער" - "בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא ולא כהן ולא אורים ותומים, ואין להם אלא תפילה זו בלבד. אמר דוד לפני הקב"ה: רבונו של עולם אל תבזה את תפילתם".

אברהם אבינו ע"ה עמד בנסיונות על ידי תפילה

בנותן ענין להביא את פירושו של הגאון רבי מרדכי מלעכאוויטש זצ"ל למשנה במסכת אבות (פ"ה מ"ג): "עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בכולן", דהיינו על פי דברי חז"ל במסכת ברכות (דף כו:): ש"אין עמידה אלא תפילה", וביאור המשנה הוא שלפני כל נסיון עמד אברהם אבינו ע"ה והתפלל שיצליח לעמוד בו, ועל ידי תפילתו זכה לזה והצליח לעמוד בנסיון. וזהו דכתיב "עמד בכולם" - על ידי תפילה!

ולמדנו אם כן כי תפילה היא סוד העמידה בכל נסיונות החיים.

"אל תשליכנו לעת זקנה" - מזהי הסכנה שבזקנה?

יש להביא בזה רעיון נפלא מפיו של הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל:

אנו אומרים בסליחות: "אל תשליכנו לעת זקנה, ככלות כוחנו אל תעזבנו", ולכאורה תמוה מדוע שהקב"ה ישליך את הזקנים לעת כלות כוחם,

שב _____ תפילה דיליה

הרי לכאורה כשאין להם כח מי יעזור להם אם לא הקב"ה שהוא סומך נופלים וזוקף כפופים?

אלא יש לבאר זאת באופן הבא: לעת זקנה מאבדים לפעמים את כח הריכוז בתפילה, ולכן יש חשש שהקב"ה יעזוב את אותם זקנים מפני שבלי קרבת אלוקים של התפילה יכולים הם להיעזב חלילה, וזו התפילה שנושאים אנו "אל תשליכנו" - שהקב"ה יעזור לנו שגם לעת זקנה נוכל להתפלל כראוי ובישוב הדעת וכך לא נושלך מלפניו חלילה.

נפלא!

יש להסמיק על כך את פירושו הנפלא של הגאון בעל ההפלאה זצ"ל (פנים יפות פ' ואתחנן) על הפסוק (דברים ג, כג): "ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר", משה רבינו ע"ה התחנן לפני הקב"ה טרם התחיל בתפילה "לאמר", שיהיה בכוחו לסדר את תפילותיו ולהשמיע אותן כלפי שמיא עם כל הכוונות הראויות והרצויות.

כל מעשי אנוש ותחבולותיו לא יועילו זולת על ידי התפילה!

וכך כותב הסטייפלר זצ"ל בספרו ברכת פרוץ (פרשת שמות): כל מעשי אנוש ותחבולותיו לא יועילו אפילו כל שהוא להוסיף או לגרוע ממה שנגזר עליו בראש השנה, זולת על ידי תפילה ועל ידי זכויות ותשובה שאז יכול גזר הדין להשתנות.

המשגיח רבי נתן ואכטפויגל זצ"ל נהג לומר: כשאדם יבוא לעולם האמת ישאלו אותו: היו יהודים שסבלו ברוסיה ובארץ ישראל, מה עשית עבורם? היה חורבן בית המקדש, גלות השכינה ומה עשית בשביל זה?! והאדם יענה, מי אני ומה אני וכיצד יכולתי להועיל להם. אך ישיבו לו: הקב"ה שומע תפילת כל פה ובתפילה אפשר לבקש על הכל ולהשיג הכל, ואם כן יכולת להשתמש בכח הגדול ביותר עלי אדמות - תפילה!...

"לשון רכה - תשבר גרם"

בוא וראה עד כמה נכונים הדברים שאין לנו כח אחר חוץ מתפילה, ורק באמצעותה ניתן להשיג הכל ולהינצל מכל גזירות קשות ואכזריות.

כתוב במשלי (כה, טו): "ולשון רכה תשבר גרם", ופירש רש"י זצ"ל: "לשון רכה - בתפילה ובתחנונים. תשבר גרם - עצם קושי הגזירה".

ודבר זה כבר ידעו כל גדולי ישראל, וכפי שכבר התבטא על כך החפץ חיים זצ"ל (לקוטי אמרים פ"י) בזה"ל: "כל הצרות הרבות הבאות עלינו שאיננו ניצולים מהם, המה מפני שאין אנו צועקים ומרבים בתפילה עליהם, כי לו התפללנו ושפכנו שיח לפני הקב"ה בודאי לא ישובו תפילותינו ובקשתינו ריקם.

ממשיך החפץ חיים זצ"ל וכותב: "ולא יסתפק האדם במה שמתפלל שמונה עשרה ג' פעמים בכל יום, אלא כמה פעמים ביום צריך לשפוך תפילות ובקשות בינו לבין עצמו כשהוא בביתו מעומקא דליבא. כי השלוש תפילות הם אצלו כבר שגורות בפיו ואינו נותן לב להם כל כך, מה שאין כן אם יתבונן כל אדם בינו לבין עצמו ויעשה חשבון הנפש על מצבו ומעמדו גודל עניותו וטרדותיו הרבות, ועל כולם הוא משתכר רק לחם צר ומים לחץ, ואזי ישפוך לבו כמים נגד השי"ת, והתפילה תצא אז בכוונה עמוקה ובלב נשבר ורוח נמוכה, תפילה כזו בודאי לא תשוב ריקם", עכ"ל.

הרי שהחפץ חיים זצ"ל תלה את הסיבה שכל הצרות באות עלינו בזה שלא התפללנו כראוי, ואילו היינו מרבים בתפילה לא היינו נקלעים לכל אותן מרעין בישין.

מדוע נעלם עתיד השואה מעיניהם של ישראל?

וכך סיפר הגאון רבי שמואל גריינמן זצ"ל שגיסו החזון איש זצ"ל התבטא בפניו: מן השמים העלימו את דבר האסון המגיע ובא על יהודי אירופה מעיניהם של יהודי אותו הדור, בכדי שלא יתאמצו בתפילה וכך יבטלו את רוע הגזירה!

וכעין זה אמר תלמידו הגאון רבי אליקים שלעזינגר שליט"א (בית אב פרשת וירא): ידוע שעוצם הצרות שכלל ישראל נמצא בהן במדינות שונות הן בגוף הן ברוח נגרם מכך שאין הם מתפללים כראוי, וכפי שאמר החזו"א זצ"ל (ואני זוכר את זה) כי לפני החורבן הנורא באירופה לא התחזקו בתפילה ואילו היו עושים כן היו ניצולים.

דש _____ תפילה דייליה

"ברצוני להתפלל על כך ביום הכיפורים"...

ובודאי שיש להעתיר רחמים לא רק על צרות הכלל או צרות גדולות ועצומות, אלא על כל צרה שלא תבוא עלינו להרבות בתפילה, כי זהו הכח היחיד המסור בידינו.

מסופר: הרבנית אשת הגאון מטשעבין זצ"ל חלתה, ובתחילת חודש תשרי הרופאים יעצו לנתחה לאלתר, אמנם הרב מטשעבין זצ"ל אמר כי יש לדחות הניתוח בכמה שבועות. כאשר נשאל על מה ולמה יש לדחות את הניתוח, השיב: "ברצוני להתפלל על כך ביום הכיפורים"...

וכן העיד הגאון רבי אריה ליב הכהן זצ"ל בנו של החפץ חיים זצ"ל: אמי ע"ה סיפרה לי שכמעט לא אירע שהיינו צריכים להזמין רופא עבור הילדים בבית. וכאשר מישהו חלה יעץ לה אבי זצ"ל לחלק עוד לחם לעניים, והוא זצ"ל היה עולה לעליית הגג ומתפלל שם על החולה שיתרפא, וכך הוה!

תפילה מאריכה ימים גם כאשר כבר נגזר על קיצורם!

ויש לדעת כי התפילה מועילה להארכת ימיו של אדם גם כאשר בשמים נגזר שיתקצרו חלילה!

הוא מפורסם שהקב"ה קילל את עלי ואמר לו (שמואל א' ב, ל): "וכל מרבית ביתך ימותו אנשים", והוסיף ואמר לשמואל (שם ג, יד): "ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עוון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם". ונראה היה כי בית עלי מקולל בשבועה מאת הקב"ה לדורות עולם שבכל הדורות ימותו בניו בגיל צעיר. וידוע שגזר דין עם שבועה אינו נקרע לעולם.

אולם בילקוט שמעוני (שמואל א' ג) מסופר שרב כהנא האריך בתפילתו משום שהיה מבית עלי, ודרשו חז"ל: "בזבח ומנחה אינו מתכפר, אבל מתכפר הוא בתפילה". וזכה עבור זה לאריכות ימים מופלגת, ע"ש.

כעין זה מצינו בפרשת וירא (בראשית כ, ג) שהקב"ה אמר לאבימלך: "הנך מת על האשה אשר לקחת", ולמרות שאמר זאת בלשון עבר כאילו נגזרה כבר הגזירה, הוא הוסיף ואמר לו, יש עצה אחת: "ועתה השב אשת האיש

כה התפילה _____ שה

כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה", כלומר לא די שתשיב את אשתו, אלא הוא יתפלל עליך וכך יקרע את רוע הגזירה.

זהו כוחה של תפילה! אף שהקב"ה בכבודו ובעצמו אמר: "הנך מת", על ידי תפילה ניתן לבטל את הגזר דין!

"אפילו הרב חדה מונחת על צוארו - אל יתייאש מן הרחמים!"

עוד מצינו בענין זה אצל חזקיהו המלך שכאשר חלה, בא לבקרו ישעיה הנביא וכך הוא אמר לו (ישעיה לח, א): "צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה". ואיתא בגמרא במסכת ברכות (דף י.) שהוא הסביר את סיבת הגזירה: "מפני שלא עסקת בפריה ורביה".

טען חזקיהו המלך כי מה שלא עסק בפריה ורביה היה מפני שראה ברוח הקודש שיצאו ממנו בנים לא טובים, והוא לא רצה לגרום לכך.

ענה לו ישעיה הנביא: "בהדי כבשי דרחמנא למה לך?" - מדוע אתה מתערב בחשבונות שמים? אתה מצדך חייב לעשות את מה שנצטווית, ומה שהקב"ה יעשה - יעשה.

קיבל חזקיהו המלך את הדברים וביקש מישעיה הנביא שיתן לו את בתו לאשה ושאוּלי בזכות שניהם אוּלי תועיל לצאצאים. ענה לו ישעיה הנביא במשפט נוקב וחד משמעי: "כבר נגזרה הגזירה".

אך אפילו לאחר נבואה ברורה כזאת היוצאת מפיו של אחד מגדולי הנביאים, חזקיהו המלך ידע כי ניתן עדיין להציל את המצב, לא על ידי רופאים ולא על ידי תרופות אלא באמצעות תפילה, ולכן הוא אמר לו: "בן אמוץ כלה נבואתך וצא! כך מקובלני מבית אבי אבא: אפילו הרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל יתייאש מן הרחמים!"

ולכן - מיד "ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל ה'".

ומפרי תפילתו הוא קיבל את ההודעה מהקב"ה מפיו של ישעיה הנביא: "הנני יוסיף על ימך חמש עשרה שנה".

שזו _____ תפילה דיליה

נפלא מאוד! אפילו שכבר נגזרה גזירה, עם כח התפילה הוא זכה לבטלה ולהאריך ימים בעוד חמש עשרה שנה!

תפילה מצלת מן המזיקים

וניתן להינצל אפילו מהמזיקים הגרועים ביותר רק בזכות התפילה.

וכך מבואר בגמרא במסכת קידושין (דף כט:): "מזיק" אחד היה מצוי בבית מדרשו של אביו, וכל מי שהגיע ללמוד בבית המדרש היה ניזוק ממנו, לעתים אף הזיק גם כאשר שהו שם שני אנשים ביום למרות שבדרך כלל אין דרך המזיקים להזיק לשנים ובודאי שלא באמצעו של יום.

יום אחד נודע לאביו שרב אחא בר יעקב עומד להגיע לבית מדרשו. ציוה אביו לתלמידיו, שאף אחד לא יזמין את רב אחא בר יעקב לביתו, ומתוך כך מוכרח יהיה ללון בבית המדרש ושמא מתוך חסידותו המופלגת יארע לו נס וכך יתפטרו מהמזיק הטורדן.

כך אכן אירע: בלית ברירה עלה רב אחא בר יעקב לבית מדרשו של אביו והמזיק ניסה להזיק לו, ונדמה היה לו כמו נחש בעל שבעה ראשים. רב אחא בר יעקב התפלל על המזיק שימות, ובכל פעם שהתפלל וכרע נפל ראש אחד של המזיק, עד שהרגו לגמרי.

נוכחנו לדעת אם כן מהו גודל כח התפילה אשר איתה ניתן לקרוע ולהפוך כל מיני גזירות קשות רעות ואכזריות, ועל ידה אדם יכול להציל עצמו מכל מיני נגע ומחלה.

"אין לנו שיור אלא התפילה הזאת!"

נתחזק בעזה"ת בזה ונתבונן בדברים עד שיהיה הדבר מושרש בלבנו שאין לנו שיור אלא התפילה!

